وجود آمده برای مقابله با مهجران و اخراج آن‌ها استفاده کنند. به این ترتیب قوانین سخت‌گیرانه علیه مهاجران تشدید شد. پارلمان یونان با تصویب تشکیل گروه‌های امنیتی در وزارت حفاظت شهروندان و نظم عمومی، موسوم به «اکسنوس زوس» تصمیم به کنترل مهاجران گرفت.
گارد ساحلی یونان مراقبت خود را برای مقابله با ورود غیرقانونی مهاجران تشدید کرد و نیروهای اکسنوس زوس روزانه هزاران نفر از مهاجران قانونی را مورد حمله و بازجویی قرار دادند.
این در حالی بود که وظایف قانونی آن‌ها اجازه چنین رفتاری را نمی‌داد، چنین وضعیتی حاکی از تسلط اجرای سلیقه‌ای قوانین ضد مهاجرت در یونان توسط مجریان بود.
فضای حاکم بر مردم نیز انتقاد چندانی نسبت به این رویکرد نداشت. بدیهی بود که مردم در شرایط بد اقتصادی به دنبال مفری برای گریز از مصیبت هستند و دم دست‌ترین گریزگاه خلاصی از جمعیت میلیونی مهاجرانی است که به زعم آن‌ها بخش مهمی از مشاغل کشور را در اختیار گرفته‌اند.
موضوع دیپورت سریع پناهندگان و غارت اموال آن‌ها به پدیده‌ای روزمره در یونان تبدیل شد، بسیاری از مهاجران قانونی، شبانه از منازل خود بیرون کشیده و اخراج شدند. در این میان گروه‌های نئونازی نیز مجال یافتند تا خشونت‌ها را علیه مهاجران گسترش دهند. گزارش سازمان‌های حقوق بشر حاکی از همکاری پلیس با این گروه‌ها داشت. در پایان سال ۲۰۱۳ پلیس یونان اعلام کرد مهاجرت غیرقانونی به این کشور صفر شده‌است. مهاجران قانونی نیز تحت تدابیر شدید امنیتی در یونان باقی مانده‌اند. آنها ناچارند بیش از ۴۰ درصد درآمد ماهیانه خود را برای هزینه‌های بیمه، بازنشستگی و مالیاتی بپردازند که هیچ‌گاه از آن نمی توانستند استفاده کنند. بر اساس قانون مهاجرت یونان اخذ تابعیت در این کشور پس از ۲۰ سال اقامت ممکن خواهد شد، در حالی که برای رسیدن به سن بازنشستگی در یونان، هر فرد دست‌کم به حدود ۳۵ سال سابقه کار نیازمند است؛ سابقه‌ای که مهاجران هیچ‌گاه به آن دست نخواهند یافت.
رویکرد خشونت‌آمیز دولت و پلیس یونان در قبال مهاجران بر سرمایه‌گذاری در این کشور نیز تأثیر گذار بوده‌است، بر اساس قوانین یونان هر فردی که بتواند در این کشور ملکی با ارزش ۲۵۰ هزار یورو به بالا خریداری کند می‌تواند اقامت دائمی دریافت کند. با این وجود پس از بحران‌های اخیر رویکرد خرید ملک و دریافت اقامت در این کشور به شدت کاهش یافته است، رویکردی که همچنان ادامه دارد.

۱. پیمانی است که در سال ۱۹۸۵ میان پنج کشور اروپایی برای برداشتن روادید جهت مسافرت بین این کشورها بسته شد و این پنج کشور عبارت بودند از بلژیک، فرانسه، آلمان (در آن زمان آلمان غربی)، هلند و لوکزامبورگ. به تدریج تعداد زیادی از کشورهای اروپا به عضویت این پیمان درآمدند. آخرین کشوری که به عضویت این پیمان درآمد، سوئیس بود که در سال ۲۰۰۹ به جمع کشورهای شنگن پیوست. نام شنگن برگرفته از شهرهی به همین نام در لوکزامبورگ است که پیمان اولیه در آن منعقد شده‌بود.

نگاهی اجمالی به وضعیت مهاجران مکزیکی در خاک آمریکا

عبور از خط مرگ

آمریکا کشوری است که با مهاجرت پایه‌گذاری شده است، رشد اقتصادی آمریکا در قرن بیستم، این کشور را به کانون مهاجرت اتباع سایر کشورها تبدیل کرد؛ این موضوع، به‌ویژه برای اتباع تنها همسایه جنوبی این کشور، یعنی مکزیک، با اقتصاد ضعیف و نرخ بیکاری بالا، بیش از سایر کشورها به چشم می‌آمد.
مرز ۳۲۱۸ کیلومتری میان آمریکا و مکزیک، روزانه شاهد عبور ده‌ها مهاجر غیرقانونی است، که برای یافتن کار و کسب درآمد وارد آمریکا می‌شوند؛ این ورود غیرقانونی برای ده‌ها سال تداوم داشته است. از هر ده نفر مکزیکی یک نفر در آمریکا زندگی می‌کند.
آمار مکزیکی‌های ساکن در آمریکا چیزی نزدیک به ۱۲ میلیون نفر است که نیمی از آن‌ها را مهاجران غیرقانونی تشکیل می‌دهند. ماحصل این حضور میلیونی، ۳۳ میلیون آمریکایی مکزیکی تبار است. با چنین آماری، آمریکا بزرگترین جامعه مهاجر در جهان را داراست. پس از مکزیکوسیتی، پایتخت مکزیک، لس‌آنجلس، در ایالت کالیفرنیای آمریکا، بالاترین تعداد مکزیکی‌ها را در خود جای داده و عملا دومین شهر پرجمعیت مکزیکی دنیاست! با این حال مهاجرت مکزیکی‌ها به آمریکا در سال‌های اخیر به شدت کاهش یافته‌است.

بهشتی که رنگ جهنم گرفت

بر اساس تحقیقات میدانی برخی مؤسسات علوم اجتماعی در آمریکا، نسبت مهاجرت مکزیکی‌ها به این کشور در برابر بازگشت آن‌ها به مکزیک، در سال‌های اخیر تغییر چشمگیری داشته‌است. مطالعات مؤسسه «پیو هیسپانیک سنتر» طی سال‌های ۱۹۹۵ تا ۲۰۰۰ میلادی نشان می‌داد که ۳ میلیون مهاجر مکزیکی وارد آمریکا شده‌اند و در خلال همین مدت تنها ۷۰۰ هزار نفر به مکزیک بازگشته‌اند. در حالی که تحقیقات همین مؤسسه نشان می‌دهد که این آمار طی سال‌های ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۰ به ٤ میلیون ورود در برابر ٤ میلیون خروج تبدیل شده‌است.
گشت‌های بازرسی آمریکا در سال ۲۰۰۰ بیش از ٦ میلیون مورد عبور غیرقانونی را در مرز مکزیک گزارش کردند؛ اما در سال ۲۰۱۳ این آمار به ۲۸٦ هزار مورد کاهش پیدا کرد. این روند نزولی در ٤۰ سال گذشته بی‌سابقه بوده‌است. بر اساس تحقیقات این مؤسسه، یک دهه قبل، از هر ۱۰ مکزیکی اخراج شده، ۸ نفر تمایل داشتند دوباره به آمریکا بازگردند؛ در حالی که این رقم در سال ۲۰۱۳ به ٦ نفر از هر ۱۰ مهاجر اخراجی، کاهش یافته‌است.